

پیام نوروزی رهبر معظم انقلاب به مناسبت آغاز سال ۱۳۹۹

امسال، سال جهش تولید است

– اینکه حالا بعضی تصوّر کنند که در فلان نقطه از تشکیلات کشور کم کاری می شود، این را هم بنده تأیید نمی کنم. ما از نزدیک شاهد هستیم، می بینیم؛ همه مشغولند، همه مشغول کار و تلاشند

– رهبر انقلاب امروز ساعت ۱۱:۳۰ از طریق تلویزیون با مردم سخن می گویند

۲

ikhamenei.ir

■ سال بیست و ششم ■ شماره ۷۳۰۷ ■ یکشنبه ۳ فروردین ۱۳۹۹ ■ ۲۷ رجب ۱۴۴۱ ■ ۱۰ صفحه ■ قیمت در تهران و البرز ۲۰۰۰ تومان / دیگر استان‌ها ۱۰۰۰ تومان ■ Sunday 22 Mar 2020

سین سلامت در نوروز کرونایی

گزارشگر «ایران» از تحویل سال ایرانی گزارش می دهد؛

اولین سین سلامتی است

۵ و ۶

عکس میزان

گفت و گو با شهین موسوی ودانیال شه بخش که سهمیه بوکس المپیک ۲۰۲۰ را کسب کردند

هم عیدی دادیم

هم عیدی گرفتیم

۹

برای کنترل کرونا تردها باید باز هم کمتر شود

کاهش ۷۰ درصدی عبور

خودروها در مسیرهای

شلوغ نوروزی

۸

تورم ۳۸،۴ درصدی سال ۹۸

افت ۵ درصدی

تورم مواد غذایی

در اسفند

۴

برنامه های بانک مرکزی

برای جهش تولید اعلام شد

مهار تورم

اولین اولویت ۹۹

۴

رئیس جمهوری در پیامی خطاب به مردم آمریکا:

ملت آمریکا! به نام عدالت و انسانیت، می خواهم

نگذارید بیش از این اوراق تاریخ آمریکا سیاه شود

– مردم ایران ارزش دوستی و احترام بر اساس اصول کرامت و انسانیت را می شناسند و به آن پاسخ مثبت می دهند، اما در مقابل فشار و تهدید می ایستند و قهرمانانه دفاع می کنند

رئیس جمهوری در پیامی خطاب به مردم آمریکا، شکست کووید-۱۹ را یک «وظیفه» جهانی دانست و هشدار داد که در شرایط یک «همه گیری» خطرناک جهانی، تهران و پاریس و لندن و واشنگتن فاصله چندانی ندارند و هر سیاست کوتاه بینانه و خصمانه ای که بخواهد موجب تضعیف نظام پزشکی و محدودیت منابع مالی در مدیریت بحران در ایران شود، تأثیر مستقیم بر روند مبارزه با این «همه گیری» در سایر کشورها خواهد داشت. روحانی در این پیام با بیان اینکه تحریم های دولت آمریکا موجب شده است

مردم ایران تحمیل شود؟

صفحه ۲ را بخوانید

روحانی در پیام نوروزی:

سال ۹۹ را باید سال سلامت و اشتغال و تحرک

در مسائل اقتصادی و فرهنگی بسازیم

– از کرونای جسمی سریع خواهیم گذشت؛ باید تلاش کنیم از کرونای روحی هم عبور کنیم

– رئیس جمهوری در جلسه ستاد ملی مقابله با بیماری کرونا: مردم باید همچنان

از تردد غیر ضروری اجتناب کنند

۵ و ۲

چهره های سرشناس فرهنگ و هنر ایران به هنرمندان جهان نامه نوشتند

بحران مشترک مان کرونا است

بحران خاص ما تحریم

۱۰

جهش تولید و حکمرانی خوب

ایران در سال ۱۳۹۸ تحت شدیدترین تحریم های آمریکا قرار داشت و فروش نفت و درآمد حاصل از آن به شدت کاهش یافته بود، به طوری که مطابق گفته آقای رئیس جمهور شاید بتوان گفت که ایران در سال ۱۳۹۸، اقتصاد بدون نفت را تجربه کرد و همین امر موجب شد که تحرکی جدی در بخش صادرات کالاها ی کشاورزی و صنعتی و نیز خدمات مهندسی رخ دهد و اقتصاد ایران از طریق این صادرات روی پای خود بایستد.

در سال ۱۳۹۹ اتفاق دیگری را شاهد خواهیم بود. حتی اگر امریکایی ها به هر دلیلی تحریم های نفتی را لغو کنند، به علت کاهش شدید قیمت نفت و پایین بودن تقاضا بویژه به دلیل رکود اقتصاد جهانی ناشی از کرونا تولید و فروش نفت چندان درآمد چشمگیری برای ایران ایجاد نخواهد کرد و این امر ممکن است به کاهش قیمت و تقاضا برای محصولات پتروشیمی ایران نیز منجر شود و فشار مضاعفی را به اقتصاد ایران وارد کند.

از این رو و با توجه به وجود ظرفیت های خالی در اقتصاد ایران، انتظار می رود که بنا به ضرورت گشایشی جدی در فضای کسب و کار ایجاد شود تا ظرفیت های خالی بزرگی که در اقتصاد ایران هستند بارور و فعال شوند.

اقتصاد ایران به علت تحریم ها تا حدودی در مسیری حرکت کرده است که اثرات منفی اقتصاد جهانی به طور کامل به آن منتقل نمی شود. البته این امر لزوماً مثبت نیست و نشان دهنده فقدان ارتباط و تعامل کافی اقتصاد ایران و جهان است ولی در هر حال این یک واقعیت است. از این رو فرصت مناسبی برای اقتصاد ایران پیش آمده که بدون ترس و وا همه از این آثار زیانبار یک جهش بزرگ را در تولید تجربه کند. فراموش نکنیم که افزایش درآمد های دولتی نیز مشروط به وجود چنین فرآیندی است. اگر تولید نباشد، شغل نیست، و مالیات و درآمد دولتی نیست، و کلی هم هزینه های مازاد روی دست دولت خواهد ماند.

برای تحقق این هدف چه باید کرد؟ همانطور که آقای ظریف در پیام نوروزی خود نیز تأکید کردند در یک جمله، بهبود شرایط حکمرانی کشور یک امر ضروری است. شاخص های عمده حکمرانی خوب شناخته شده است. شفافیت، کارآیی دولت، مبارزه با فساد، حاکمیت قانون، حمایت از آزادی ها و امنیت شاخص های اصلی هستند، بنابراین طرح های مشخصی برای افزایش و بهبود این شاخص ها باید در دستور کار قرار گیرد. فرصت هم زیاد نیست. انجام این امر مستلزم وجود نوعی وحدت اداری و هماهنگی میان قوا است.

در سطحی جزئی تر باید به مسأله شاخص های بهبود کسب و کار اشاره کرد. برخی از زیرساخت های کسب و کار در ایران مثل برق، مخابرات و تا حدی آب در شرایط مناسب قرار دارند، ولی برخی از شاخص ها وضعیت نگران کننده ای دارند. شروع کسب و کار در ایران بسیار خسته کننده و همراه با فساد است. بارها گفته شده است که پنجره واحد کسب و کار باید همه مسائل را برای تولیدکنندگان حل کند و اجازه ندهد که صاحبان کسب و کار از پیگیری و کاغذبازی مستأصل شوند.

دولت باید دنبال سرمایه گذاران برای آغاز کسب و کار جدید باشد، نه آنکه مانع آنان تلقی شود. باید مقررات ذیانی جدی را پیشه ساخت. مسأله وام های بانکی، قیمت گذاری، مباحث گمرکی و مالیاتی و بیمه تأمین اجتماعی موضوعات و مشکلات اصلی صاحبان کسب و کار است. باید آنها را خیلی سریع و جدی مقررات زدایی کرد و با از طریق سیستم های الکترونیک انجام داد و دست کارکنان غیر ضرور را کوتاه کرد.

این بی معنی است که برای گرفتن یک تسویه حساب بیمه یا اجازه ترخیص کالا یاخذ یک وام با ضمانت کافی، مدت های مدیدی را به انتظار گذراند. با ادامه این وضعیت امیدی به جهش تولید نخواهد بود، مگر اینکه شاخص های حکمرانی خوب و نیز شاخص های فضای کسب و کار بهبود یابند و برای هر کدام نیز اهداف معین جهت رسیدن به آنها تعیین و برای هر کدام نیز برنامه های عملیاتی تعریف و اجرایی کرد.

می توان جلوی عمیق شدن زخم ها را گرفت

تجربه زیستن در بحران های مختلف سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و زیست محیطی جامعه ایرانی در دهه های گذشته، «خود» ایرانی را به «روئین تن» هایی تبدیل کرده که به طرز اجتناب ناپذیری حیات، از بحران تغذیه می کند. به عبارت دیگر، جامعه ایرانی مملو از گسست ها و شکاف های اجتماعی مختلف، متنوع و بعضاً متضاد است. از شکاف های نسلی و جنسی گرفته تا شکاف های قدرت – مسئولیت، شکاف های نهاد های رسمی و غیر رسمی و ... در این روزهای پرنالتهاب «کرونایی»، رفتارهای بعضاً متفاوت و متضادی دیده می شود.

از سوی دیگر، جمعی دیگر از همین جامعه ایرانی اصرار بر رفت و آمد و سفر و یا برگزاری مناسک در اماکن مذهبی و زیارتگاه ها دارند.

عموم مردم ایران نیز در بیماران خبری رعایت نکات بهداشتی و درمانی و ترس و استرس برای مبتلا شدن به این بیماری، بین این دو سر طیف به سر می برند. این شکاف و گسست که در درون خود طیف وسیع و متنوعی از مواجهه و واکنش ها را دربر گرفته، برای جامعه ایرانی بایستی به رسمیت شناخته شود؛ در این به رسمیت شناخته شدن بایستی همه جنبه های نظری و عملیاتی در نظر گرفته شود؛ از تخصیص برابر منابع گرفته تا آزادی عمل و عدم محدودیت پس از عمل.

به عبارت دیگر، تنوع و تکثر در سلاقی اجتماعی و فرهنگی و سیاسی در همه جای دنیا امری پذیرفته شده است و بالندگی جامعه به چنین تکثر نهادینه شده ای محتاج است. اما «قطبی شدن» امر اجتماعی و فرهنگی و حتی سیاسی در هر جامعه ای آسیب زاست و برای جامعه کنونی ایران «هشدارآمیز».

هشدارآمیز از این نظر که جامعه ایرانی در یک سال اخیر، کلافه، ملتهب و زخمی است، سیلاب برخی از شهرها و استان های کشور در بهار، قتل همسر توسط شهردار سابق پایتخت و رجل سیاسی شناخته شده سال های نه چندان دور در آستانه تابستان، حوادث پاییز و شهادت سردار سلیمانی، فوت ده ها نفر از کرمانی های عزیز در مراسم تشییع پیکر سردار، تنش جدی و خصومت آمیز تا آستانه جنگ تمام عیار با ایالات متحده آمریکا، سقوط غم انگیز هواپیمای مسافربری، برگزاری پایین ترین مشارکت انتخاباتی و اکنون بحران شیوع ویروس کرونا همه و همه، نشان از این دارد که در ایران یک سال گذشته، انباشت و درهم آمیختگی بحران ها را شاهد هستیم و تأثیر هر کدام از این بحران های زیست محیطی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و سلامت محور برای هر کدام از کشورهای دنیا می تواند انبوهی از مشکلات اجتماعی و سیاسی همراه داشته باشد؛ خبرهایی از کشورهای مختلف دنیا، از چین مبدأ کرونا تا ایران، اروپا، آمریکا، و کشورهای دیگر آسیایی حکایت از سردرگمی و آشفتگی در نحوه مواجهه با شیوع ویروس کرونا دارد؛ از کمبود وسایل مختلف بهداشتی چون ماسک و مواد ضد عفونی کننده گرفته تا عدم پاسخ روشن و قاطع مقام های مسئول و فراقفتی و دنبال مقصر گشتن عامل های شیوع این ویروس. هرچند به نظر می رسد در روزهای آینده بحران جدی تری خواهیم داشت. بنابراین، ویروس کرونا در طی چند هفته گذشته به ده ها کشور جهان سرایت کرده و این جهانگشایی در حال افزایش است.

این میزان «تاب آوری» جامعه ایرانی از کجا می آید؟ چگونه و چرا، علی رغم دردها و رنج های مترکم و انباشته شده، همچنان جامعه ایرانی میل به زندگی و زنده ماندن دارد و در فرصت های تاریخی مختلف دست به «خود رمیمی» می زند؟

در این اوضاع کرونایی، علی رغم اینکه با زخم و درد عمیقی مواجهیم، می توان امیدوار به ترمیم و درمان بود؛ زیرا، جامعه و تاریخ ایرانی برای دیروز و امروز نیست و ریشه در اعماق تاریخ دارد؛ بی شک، این «دارزودگی»، قدرت تاب آوری هر جامعه ای را زیاد خواهد کرد و تأثیر مستقیمی بر تاب آوری جامعه ایرانی دارد.

ادامه در صفحه ۹

یادداشت

بهمن نامور موفیدی
اسطوره پژوه

نوروز کرونایی؛ فرصتی برای تأمل در رازهای اسطوره آیین نوروز

نوروز نورزایی طبیعت، پایان زمستان مرگ و آغاز بهار زندگی است. نوروز فقط یک آیین با مراسم گوناگونی برای گرفتن جشن بهار، فصل گرما، باران و زیبایی نیست بلکه برگرفته از اندیشه ای هستی شناختی و انسان شناختی است که پدران و مادران ما را از دیگران متمایز می کرد. نگرشی که بر اساس آن جهان مراتب گوناگون اما با یک پیکره واحد و پیوسته است. در این نگرش پیکره ای (ارگانیک) تمام جهان پدیده ای یکپارچه و تودرتو بوده و همه اجزای آن با هم مرتبط هستند. بنابراین دگرگونی در هر جزئی می تواند موجب دگرگونی در کل هستی گردد. آسیب به یکی آسیب به همه و تقویت یکی تقویت کل است. نوروز پیش از اینکه یک آیین با مراسم و جشن حتی روایتی اسطوره ای باشد یک باور و اندیشه است، اندیشه نوروزی یعنی اندیشه ارگانیکی به هستی و در برابر اندیشه مکانیکی و ناپیکره ای قرار می گیرد. در اینجا به طور مختصر به این نگرش متضاد همچنین نتایج آنها بر زندگی امروزی انسان کرونازده پرداخته می شود.

■ اندیشه نوروزی

در روایت های اسطوره ای آمده است که نوروز خود یادآور روز پایان آفرینش و آغاز هستی است و طبیعت، این روز نخستین را در روز اول بهار تکرار می کند. انسان ایرانی نیز به یاد آفرینش نخستین و یادآوری آن در آینه بهار طبیعت، آیین هایی را برای زنده نگه داشتن این دو انجام می دهد و با آن آیین ها می کوشد تا این لحظات ازلی را زندگی و بازسازی کند. بازآفرینی این روایت و محاکات آن موجب انتقال نیرویش می شود. نوروز روایتی تودرتو از هستی شناختی تا طبیعت شناختی و از جامعه شناختی تا روانشناختی را در بر می گیرد.

بدین سان از اورمزد (جهان مینوی) به اسپندارمذ (جهان گیتی) و سپس به فره پاشاهی (جهان اجتماعی) و دست آخر به فروهر (جهان فردی) می رسد. تصویرپردازی از جهان به عنوان انسان کبیر و از انسان به عنوان جهان کوچک یا خرد و این قبیل نظرات متناظر محصول همین بینش است. روایت جهان از نظر ایرانی ها روایتی تودرتو، پیوسته ای، پیوسته و یکپارچه است. این اهریمن است که به عنوان ضدقهرمان می کوشد تا این روابط پیوسته را مختل و به جای نظم، آشوب ایجاد نماید.

در نوروز، جهان دوباره وحدت نخستین و بی مرز خود را پیدا می کند و ارواح مردگان یعنی فروهرها یا فرشتی ها به زمین رفت و آمد می نمایند. به دلیل همین فروهرهاست که نخستین ماه سال فروردین نامگذاری می شود. آنها به خانه زندگان می روند و زندگان به خانه آنها یعنی قبرستانها محل این دید و بازدید بین دو جهان می شود تا هیچکدام دیگری را فراموش نکند. برای هم برکت به ارمغان می آورند. درهای آسمان بروی زمینی ها و درهای زمین بروی آسمانی ها گشوده می شود. رسم بر این بوده که در این شب ها آتش بر سر خانه ها روشن نگاه می داشتند تا نشانه ای از پذیرش و پذیرایی باشد. جشن مردگان که نزد همه اقوام و فرهنگ های باستانی، روایت ها و نمایشنامه های آنها دیده می شود نزد ایرانیها بخشی از روایت و آیین نوروز است.

یکی از همین روزهای نخستین بود که جم بر دیوها غلبه کرد و بر تخت زرین نشست و آسمان عروج نمود، با خورشید یا شید همراه شد، گفته اند مردم در آن هنگام دو خورشید در آسمان می دیدند و جم جمشید نام گرفت.

بیمارستان، زنده است
ساجده عرب سرخ / نزدیک به یک ماه از ورود مهمان ناخوانده کرونا به ایران و اختلال در زندگی مردم می گذرد و این ویروس همچنان صدرنشین اخبار است. اما امروز آخرین روز سال است و کرونا نتوانسته روح نوروز را از کادر درمانی و بیماران که نقش آفرینان اول این ماجرا بودند، بگیرد.

اینجا بیمارستان شهدای تجریش و یکی از مراکز درمانی اصلی مبتلایان به این ویروس در تهران است. لباس ها، ماسک ها، عینک ها و دستکش ها همه گواه بحران است اما شور آماده سازی سفره هفت سین و لحظه تحویل سال فضای بیمارستان را جانی تازه داده است. پرستارها گویا تقسیم کار کرده اند عده ای هفت سین می چینند و عده ای دیگر بر سر بالین بیماراند.

امروز یک بیمار بدحال به زندگی بازگشته، پیرمرد خسته امیدوارانه جنگیده و خستگی را از تن کادر درمانی بخش به در آورده است. اورژانس شلوغ تر از ا زنده است. صدای زنگ که می آید همه به سمت در می روند، این یعنی تست یک نفر دیگر مثبت آمده و بیماری به ساکنان این اتاق اضافه می شود. تختی با بیمار می آید و خالی برمی گردد. پرستارها اما تعمد دارند لبخند از صورتشان محو نشود. حتی از پشت آن ماسک هم می توان چشمان درخشانشان را دید مبادا که روحیه ای تضعیف شود. برخی شان روزهاست که خانه نرفته اند اما می خواهند روز عید ساعت ۷ صبح، سالشان را در کنار همکاران و بیمارانشان نو کنند. اینجا فرقی میان دکتر و پرستار و مددکار و سایر کارکنان بیمارستان نیست. اینجا همه چشم در چشم بیماری، پنجه به صورت کربه ویروس می کشند و ایمان دارند که به زودی، روزی که دیگر در آغوش کشیدن و بوسیدن اعضای خانواده خطری ندارد، روسفید و سربلند به خانه هایشان برخواهند گشت.

صفحه ۵ را هم بخوانید

iran-newspaper.com

www.ion.ir

@ irannewspaper

@ irannewspaper

در تعطیلات نوروز و خانه نشینی

گروه رسانه ای ایران همراه شماست